

Sygn. akt III Ca 367/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Lucyna Morys-Magiera

Sędzia SO Roman Troll

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2018 r. w Gliwicach na rozprawie sprawy

z wniosku K. K. (1) (K.)

z udziałem K. K. (3)

o ustalenie sposobu korzystania z rzeczy wspólnej

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 11 października 2017 r., sygn. akt I Ns 2943/16

postanawia:

1) **oddalić apelację;**

2) **zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys – Magiera

Sygn. akt III Ca 367/18

UZASADNIENIE

Wnioskodawca K. K. (1) żądał dokonania ustalenia sposobu korzystania z samochodu osobowego marki M. o nr rejestracyjnym (...) w ten sposób, że w dniach od 1 do 16 każdego miesiąca z pojazdu będzie korzystał K. K. (1), natomiast w dniach od 17 do ostatniego dnia każdego miesiąca uczestniczka K. K. (3), z tym zastrzeżeniem, że samochód będzie przekazywany w pierwszym dniu miesiąca wnioskodawcy o godz. 8:00, a w siedemnastym dniu miesiąca będzie przekazywany uczestniczce o godz. 7:00. Ponadto wniósł o ustalenie sposobu korzystania z motocykla marki T. o nr rejestracyjnym (...) w sposób określony w pozwie.

Podnosił, że strony są w trakcie postępowania rozwodowego, po wyprowadzeniu się ze wspólnego mieszkania uczestniczka pozbawiła go możliwości korzystania z majątku wspólnego. Zarówno samochód, jak i motocykl pozostają w wyłącznym posiadaniu uczestniczki postępowania.

Uczestniczka postępowania K. K. (3) wyraziła zgodę na korzystanie przez wnioskodawcę z motocykla, bez żadnych ograniczeń. W pozostałej części wniosła o oddalenie wniosku i zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania zwrotu kosztów postępowania.

Podniosła, że samochód jest jej niezbędny do wykonywania pieczy nad dziećmi. Uczestniczka odwozi dzieci do szkoły i na zajęcia pozalekcyjne. Ponadto wskazała, iż wnioskodawca jest właścicielem samochodu marki R. (...), który może zostać przez niego zabrany, korzysta on także z samochodu marki O. (...). Dodała także, iż rodzice wnioskodawcy posiadają dwa samochody.

Sąd Rejonowy w Rybniku w postanowieniu z dnia 11 10 2017r. ustalił, ustalił sposób korzystania z samochodu marki M. w ten sposób, że z pojazdu będzie korzystała uczestniczka postępowania oraz sposób korzystania z samochodu marki R. w ten sposób, że będzie z niego korzystał wnioskodawca, oddalił wniosek o ustalenie sposobu korzystania z motocykla oraz orzekł o kosztach postępowania.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 196 k.c. i wskazał, iż strony łączy wspólność ustawowa, którą regulują przepisy art. 36 -40 k.r.o., w myśl których małżonkowie obowiązani są współdziałać w zarządzie majątkiem wspólnym i każdy z małżonków może wykonywać samodzielnie zarząd tym majątkiem. Jednocześnie stwierdził, iż do wspólności ustawowej będą miały odpowiednie zastosowanie zasady zawarte w art. 206 k.c., który reguluje sposób korzystania z przedmiotu współwłasności poprzez przyznanie prawa do współposiadania rzeczy wspólnej każdemu ze współwłaścicieli w zakresie w jakim daje się ono pogodzić z władaniem przez pozostałychwspółwłaścicieli. W zakresie korzystania z samochodu M. ocenił, iż zasadne było ustalenie, że z pojazdu korzystać będzie uczestniczka postępowania. Wskazał, iż zainteresowani współposiadaniem są skonfliktowani i każdemu pojazd jest potrzebny. Przy uwzględnieniu jednak aktualnych potrzeb stron i ich sytuacji życiowej, to przez uczestniczkę postępowania od 2015r. samochód jest wykorzystywany w celu dojazdu do pracy, dowożenia dzieci do szkoły i na zajęcia pozalekcyjne i to uczestniczka ponosiła dotychczas koszty jego utrzymania. Do chwili złożenie wniosku wnioskodawca nie domagał się zwrotu samochodu, zatem sytuacja była przez strony akceptowana. Do stycznia 2016r. wnioskodawca nie był zainteresowany korzystaniem z samochodu bowiem nie posiadał prawa jazdy, a obecnie użytkuje samochód marki O.. Jednocześnie wskazał, iż w chwili obecnej wnioskodawca swobodnie korzysta

z pojazdu marki O. należącego do obecnej partnerki, ponadto ma możliwość korzystania z samochodu marki R., z którego uczestniczka nie chce korzystać.

W zakresie wniosku dotyczącego korzystania z motocykla, wobec jego wydania wnioskodawcy wraz z dokumentami uznał za bezprzedmiotowe orzekanie w zakresie korzystania z niego.

O kosztach postępowania orzeczono na mocy regulacji art. 520 § 3 zd. 1 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **wnioskodawca K. K. (1)** w całości, domagając się zmiany przez ustalenie sposobu korzystania z samochodu marki M. w ten sposób, że od 7 dnia od daty prawomocności orzeczenia wydanego w niniejszej sprawie przez okres kolejnych 2 lat z pojazdu będzie korzystał wnioskodawca, natomiast po ich upływie przez kolejne 2 lata będzie korzystała uczestniczka postępowania, ponadto zobowiązania uczestniczki do wydania przynależności motocykla tj. siedziska

oraz prostownika do akumulatora oraz ustalenia korzystania z samochodu marki R. w ten sposób, że od 7 dnia od daty prawomocności orzeczenia wydanego

w niniejszej sprawie przez okres kolejnych 2 lat z pojazdu będzie korzystała uczestniczka postępowania, a po ich upływie przez okres kolejnych 2 lat będzie korzystał wnioskodawca. Wniósł o zasądzenie od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy zwrotu kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego, bądź uchylenie wyroku i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucał sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zgromadzonych dowodów, polegająca na ustaleniu, że:

- pomiędzy współwłaścicielami istniała dorozumiana wola na wyłączne posiadanie samochodu marki M. przez uczestniczkę postępowania, podczas gdy z zeznań wnioskodawcy wynika, że uczestniczka nie udostępnia wnioskodawcy samochodu pomimo jasno sprecyzowanych żądań po odzyskaniu przez niego prawa jazdy;
- od chwili złożenia przez wnioskodawcę wniosku w przedmiotowej sprawie fakt wyłącznego posiadania i korzystania z samochodu marki M. przez uczestniczkę postępowania był w pełni akceptowany przez wnioskodawcę, podczas gdy z materiału dowodowego wynika bezspornie, że uczestniczka pomimo licznych próśb każdego darowo odmawiała wnioskodawcy korzystania z samochodu;
- wnioskodawca nie wykazał ażeby uczestniczka wydała mu motocykl bez przynależności, tj. siedziska i prostownika do akumulatora, podczas gdy ta okoliczność wynika z oświadczenia strony;
- wnioskodawca nie żądał wydania pojazdu marki R. podczas gdy okoliczność ta wynika z oświadczenia wnioskodawcy oraz załączonego do niniejszej apelacji sms-a wysyłanego przez wnioskodawcę do uczestniczki postępowania.

Ponadto zarzucał, że przy ferowaniu orzeczenia naruszono regulację art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego przez przyjęcie, że nie doszło do naruszenia prawa wnioskodawcy do współposiadania i współkorzystania z samochodu marki M., podczas gdy uczestniczka całkowicie pozbawiła wnioskodawcę możliwości współkorzystania i posiadania oraz sprawowania jakiegokolwiek władztwa nad rzeczą.

W uzasadnieniu między innymi podnosił, że Sąd potraktował niniejszą sprawę analogicznie jak sprawę o podział majątku przyznając każdej ze stron poszczególne składniki majątku do wyłącznego korzystania. Takie postępowanie należy oceniać jako błędne. Sąd winien dopuścić wnioskodawcę do korzystania z każdej rzeczy, które stanowią jego współwłasność określając granice tego korzystania.

Uczestniczka postępowania K. K. (3) domagała się oddalenia apelacji oraz zasądzenia na jej rzecz od uczestniczki postępowania zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenie powódki, a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia składające się na podstawę faktyczną orzeczenia mają podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku źródłach dowodowych, których ocena jest logiczna i mieści w granicach swobodnej oceny dowodów i wbrew zarzutom apelacji przy ich czynieniu Sąd Rejonowy nie naruszył regulacji prawa procesowego.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w jej zasadniczym zarysie jest prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496).

Źródłem żądania przez skarżącego dopuszczenia go do współposiadania dwóch samochodów i motocykla jest regulacja art. 206 k.c. zgodnie z którą każdy ze współwłaścicieli jest uprawniony do współposiadania rzeczy wspólnej oraz do korzystania z niej w takim zakresie, jaki daje się pogodzić ze współposiadaniem i korzystaniem z rzeczy przez pozostałych współwłaścicieli.

Żądanie obejmowało samochód marki M., samochodu marki R. oraz motocykla.

Z poczynionych ustaleń wynika, iż od stycznia 2015r. z samochodu marki M. wyłącznie korzysta uczestniczka postępowania, z samochodu marki R. nikt nie korzysta, a motocykl został wydany wnioskodawcy.

Uczestniczka postępowania samochód marki M. wykorzystuje celem dojazdu do pracy, a także celem dowożenia wspólnych dzieci stron do szkoły i na zajęcia pozalekcyjne. Wnioskodawca nie utrzymuje bowiem kontaktu z dziećmi i nie uczestniczy w ich codziennych zajęciach, tym samym bezpośrednią opiekę nad dziećmi sprawuje wyłącznie uczestniczka postępowania. Wnioskodawcy samochód jest niezbędny wyłącznie w celach dojazdu do pracy.

W ocenie Sądu Odwoławczego przy uwzględnieniu, faktycznego korzystania z samochodu przez uczestniczkę, a także okoliczności, iż wnioskodawca ma możliwość korzystania z innego pojazdu co też dotychczas czynił nie znajduje uzasadnienia pozbawienie korzystania z pojazdu uczestniczki, co też sprzeczne byłoby z jej wolą, a także mogłoby uniemożliwić wykonywanie dotychczasowych czynności z uwagi na niewiadomy stan techniczny samochodu marki R..

Ponadto wbrew twierdzeniom skarżącego przepisy nie wykluczają możliwości wyłącznego jednoosobowego korzystania z rzeczy wspólnej przez jednego z małżonków, a taki sposób korzystania w świetle okoliczności niniejszej sprawy jest uzasadniony.

Wobec braku chęci korzystania z drugiego samochodu zasadne było pozostawienie go w wyłącznym użytkowaniu uczestnika postępowania, który też dotychczas ponosił koszty jego utrzymania. Natomiast motocykl został już wydany przez uczestniczkę do wyłącznego korzystania przez wnioskodawcę i jak słusznie zauważa Sąd Rejonowy okoliczność ewentualnego złego stanu technicznego nie została przez wnioskodawcę wykazana.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu, przez co apelacja jest bezzasadna w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., co z mocy tej regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego apelację wnioskodawcy jako bezzasadną oddalono na mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 520 § 3 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 10 2015 r. (Dz.U.2015 poz. 1800) w sprawie opłat za czynności adwokackie, biorąc pod uwagę, że z podanych powyżej względów również w postępowaniu odwoławczym interesy wnioskodawcy i uczestników postępowania były sprzeczne, co w połączeniu z oddaleniem apelacji skarżącego rodzi po jego stronie obowiązek zwrócenia uczestniczce postępowania poniesionych przez nich w tym postępowaniu kosztów zastępstwa przez fachowego pełnomocnika.

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys – Magiera